

soud návrh opatrovníkův podepsaný důvěrníky (§ 13 (1), poslední věta), a vyřídí jej bez svolání držitelů dluhopisů. Že by při návrhu opatrovníkovu ze dne 27. října 1927 šlo o věc mimořádnou, není z něho patrné, a nižší soudy o tom vůbec neuvažovaly. Opatrovník domáhá se jím jen schválení propouštěcích prohlášení, jak se stalo v předchozích případech. Nižší soudy vycházely z mylného názoru o bezpodmínečné nutnosti svolání držitelů dluhopisů bez ohledu na důležitost věci, kterou se nezabývaly vůbec. Bylo proto zrušiti usnesení jejich a naříditi opětne vyřízení návrhu, při němž soud nechť přihlíží k tomu, zda jde o věc tak důležitou, by bylo nutné opětne shromáždění podle § 15. zák.

Čís. 7869.

Nebylo-li při rozvrhovém roku prokázáno, že úvěrová pohledávka, vážnoucí podle výpisu z pozemkové knihy na exekučně prodané nemovitosti, zanikla nebo že v jejím rámci žádná pohledávka nevznikla a již nevznikne, nelze úvěrovou pohledávku při rozvrhu nejvyššího podání pominouti, nýbrž jest ohledně ní postupovati podle § 224 ex. ř.

Je-li při úvěrové pohledávce v pozemkové knize poznamenáno, že pohledávka jest existentní a likvidní, jest pohledávku tu přikázati k hotovému zaplacení. Nebylo-li prokázáno ani osvědčeno, že z úvěrové pohledávky skutečně vzešel nějaký nárok, jest příslušný peníz uložit u soudu na úrok.

(Rozh. ze dne 15. března 1928, R I 159/28.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost přikázal soud první stolice nezl. Rudolfu E. 20.000 Kč na úvěrovou pohledávku a Anně P. 20.000 Kč na úvěrovou pohledávku. K rekursu dalších knihovnických věřitelů rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu potud, že 20.000 Kč připadajících na úvěrovou pohledávku nezl. Rudolfa E., se složí na úrok k soudu, ohledně úvěrové pohledávky Anny P. dovolacímu rekursu nevyhověl.

D ů v o d y:

Pokud si dovolací rekurentka stěžuje na to, že byly z nejvyššího podání úvěrové pohledávky Anny P. a nezl. Rudolfa E. přikázány, a má za to, že měly býti zamítnuty, protože v jejich rámci žádná pohledávka jako existentní nebyla prokázána pokud se týče osvědčena, jest dovolací rekurs neopodstatněný. Při rozvrhovém roku nebylo prokázáno, že řečené úvěrové pohledávky zanikly nebo že v jejich rámci žádná pohledávka nevznikla a již nevznikne, a proto, když pohledávky podle výpisu z veřejné knihy v pozemkové knize na prodaných nemovitostech vážnou, nebylo lze podle ustanovení § 210 ex. ř. pohledávky ty při roz-

vrhu pominouti, pokud se týče zamítnouti, nýbrž bylo ohledně nich postupovati po rozumu § 224 ex. ř., to jest bylo při nejmenším částky na ně připadající uložiti na úrok. (§ 224 druhý odstavec ex. ř.). Vytýká tedy dovolací rekurentka, že ony úvěrové pohledávky nebyly zamítnuty, neprávem. Prikázav úvěrovou pohledávku Anny P. k hotovému zapravení, rekursní soud, pokud se týče první soud nepochybil. Podle § 224 prvý odstavec ex. ř. jest na úvěrovou pohledávku z nejvyššího podání prikázati peníz, kterým v rámci úvěru oprávněnému pohledávka vzešla. U úvěrové pohledávky Anny P. jest podle výpisu z pozemkové knihy poznamenáno, že tato pohledávka jest existentní a likvidní. Touto poznámkou, i když není právě podán důkaz, jest podáno dostatečné osvědčení, že v rámci úvěru a to v jeho výši Anně P. vzešla pohledávka a následkem toho po rozumu § 224 prvý odstavec ex. ř. byla přihlášená kauční pohledávka Anně P. právem prikázána k hotovému zapravení (srovnej rozhodnutí ze dne 4. května 1915 R II 279/15 Gl. U. n. ř. 7425) a odpor dovolací rekurentky proti hotovému jejímu prikázání, ježto prý pohledávka nevznikla, byl právem (§ 231 ex. ř.) odkázán na pořad práva. Dovolací rekurs jest opodstatněn jen potud, pokud napadá usnesení rekursního soudu proto, že byla též úvěrová pohledávka nezl. Rudolfa E. prikázána k hotovému zapravení. Nezl. Rudolf E. úvěrovou pohledávku jen přihlásil, ale neprokázal, aniž osvědčil, že mu z úvěrové pohledávky skutečně vzešel nějaký nárok. Spatřovati osvědčení, jak za to má rekursní soud, v tom, že pohledávku přihlásila poručnice, nelze. Následkem nedostatku průkazů pokud se týče uvedeného osvědčení (§§ 210, 224 prvý odstavec ex. ř. rozh. Gl. U. n. ř. 7425) nebylo úvěrovou pohledávku nezl. Rudolfa E. prikázati z nejvyššího podání k hotovému zaplacení, nýbrž bylo příslušný peníz po rozumu § 224 druhý odstavec ex. ř. uložiti u soudu na úrok. Na nezl. Rudolfa E. bude, by prokázal, jakým penízem mu z úvěrové pohledávky vznikla pohledávka, po případě by prokázal, že zadnější věřitelé jsou srozuměni s tím, by mu byl uložený peníz vydán. O tom, komu připadají úroky z peníze na úvěrovou pohledávku nezl. Rudolfa E-a, jakož i o tom, komu připadne po případě jistina (§ 224 druhý odstavec ex. ř.), jest dodatně rozhodnouti exekučnímu soudu.

Čís. 7870.

Užívá-li kdo jako spolunájemník celého sporného bytu jako nedílného celku, jest toto spolunájemní právo právem třetí osoby, bránícím výkonu exekuce vyklizením bytu i proti spolunájemníku.

(Rozh. ze dne 15. března 1928, R I 172/28.)

Exekuční soud k odporu Bohumily F-ové při výkonu exekuce proti pozůstalosti po Emilii H-ové na základě exekučního titulu jen proti této pozůstalosti znějícího nedal exekuci vyklizením sporného bytu provésti proto, že Bohumila F-ová osvědčila, že bytu toho spolužívala